

ТУРОВЕЦЬ Артур,

слухач магістратури факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

ЮНІНА Марина,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ АЛЬТЕРНАТИВНОГО ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

В кожній країні світу конфлікти, на жаль, становлять невід'ємну частину самого суспільства, адже вони можуть виникати через будь-які причини та знаходять своє певне відображення у внутрішньополітичних, соціальних сферах, а також правових процесів держави в цілому. Задля безпосереднього подолання даного негативного соціального явища, в багатьох країнах почали впроваджувати та використовувати різноманітні засоби та способи альтернативного вирішення спорів.

Найпоширенішим способом вирішення будь-яких конфліктів визначається медіація, яка виступає особливою формою посередництва у вирішенні спорів, створює відповідні передумови та шляхи прийняття осмисленого взаємоприйнятого рішення, що в свою чергу базується на консенсусі між сторонами, які безпосередньо є учасниками суперечки [1].

На сьогодні, іноземні держави мають немалий та успішний досвід у застосування на практиці норм нормативно-правових актів про безпосередню медіацію. Це підтверджується тим, що Європейським Союзом було прийнято Директиву 2008/52/ЕС, яка відповідним чином в своєму змісті регулює деякі аспекти медіації у комерційних та цивільних справах, якою передбачено безпосереднє впровадження певних норм у національне законодавство держав, які є учасницями Європейського Союзу [2]. Вищезазначене дає змогу дійти висновку про те, що іноземні держави законодавчо закріпили відповідний інститут медіації та широко використовують його задля ефективного та нормального функціонування суспільних відносин на їх території.

Протягом довгого часу в багатьох країнах світу медіацію сприймають не тільки як безпосередній метод вирішення спорів, але і як певний спосіб ефективної соціальної взаємодії осіб між собою. Зазначимо, що на європейському просторі, сама по собі медіація висвітлюється як гуманний і

водночас прагматичний спосіб вирішення нагальних конфліктів, який відповідним чином зосереджується та орієнтований на інтереси самих сторін розглядаємого конфлікту [3].

Основною роллю європейських стандартів саме у сфері альтернативних способів вирішення спорів, відповідним чином є те, що вони становлять певне підґрунтя для держав, які безпосередньо намагаються створити якісну та ефективну національну систему цього інституту. Певна ступінь запровадження таких стандартів безпосередньо впливає на рівень розвитку законодавчої бази у даній сфері, а також певним чином знижує вірогідність виникнення певних недоліків та колізій відповідних норм у діяльності третейських судів, медіаторів та установ, які надають послуги альтернативного вирішення спорів.

Запровадження медіації в нашій країні стане безпосереднім позитивним надбанням міжнародної практики, тобто здійснить певне наближення законодавства України до міжнародних стандартів. Безпосередня ефективність даного виду альтернативних способів вирішення спорів, відповідним чином має велику кількість переваг через які можна визначити медіацію дуже ефективною при вирішенні конфліктних ситуацій між особами. Адже завдяки їй можливим стає не тільки певне збереження взаємовідносин між сторонами спору, а також головне місце в даному процесі займає саме конфіденційність.

Доцільним є зазначити, що відповідним чином враховуючи світові тенденції використання саме позасудових заходів вирішення спорів із безпосереднім залученням нейтральної сторони, судова система нашої держави потребує додаткових правових процедур. І саме тому потрібним є запровадження процедури медіаторства, яка безпосередньо склалася на міжнародному рівні та передбачає перелік певних послідовних дій, що в подальшому може створювати позитивне оточення для врегулювання конфліктів між сторонами.

Отже, можна зробити висновок, що в межах міжнародних стандартів, відповідний інститут медіації широко застосовується та законодавчо закріплюється в національному законодавстві держав, які є учасниками Європейського Союзу. Стосовно нашої країни, можна зазначити той факт, що вона намагається ввести даний вид альтернативного вирішення спору в чинне законодавство, але на сьогодні наявним є тільки проект відповідної дії, який ще не є підтвердженим.

Список використаних джерел:

1. Дякович М. М. Пропозиції щодо розвитку медіації у нотаріальній практиці нотаріусів України. *Часопис Київського університету права*. 2014. № 4. 137–140 с.
2. Директива 2008/52/ЕС. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a95#Text
3. Розбудова миру. Профілактика і вирішення конфлікту з використанням медіації: соціальнопедагогічний аспект: навч.-метод. Посібник. Київ: ФОП Стеценко В.В, 2016. 192 с.